

DE TUINSPIEGEL

43e jaargang nummer 2
winter 2006
verschijnt 2 maal per jaar
de digitale versie gelijktijdig op internet

orgaan van de tuinbouwvereniging

“Buytentwist”
Bloemendaalseweg 185 C
2051 GA Overveen
www.buytentwist.nl

Inhoudsopgave

2	Colofon bestuur en commissies
4	van Elbrich
5-8	Notulen ALV van 25 nov.
8	Adviescommissie verlaging hypotheek
9	Van appelpit tot appeltaart
10	Grootmoeders appeltaart
11	Oude fruitboomrassen
11	Verslag van de oogstborrel 23 sept.
12	Puur Natuur
13	Bomen/hakseldag
14-15	AVVN-tips voor de tuin
16	verslag van de volkstuintenfietsdag
17	tussen kunst en mest
18	14 jaar winkelier
19	Winkelprijslijst

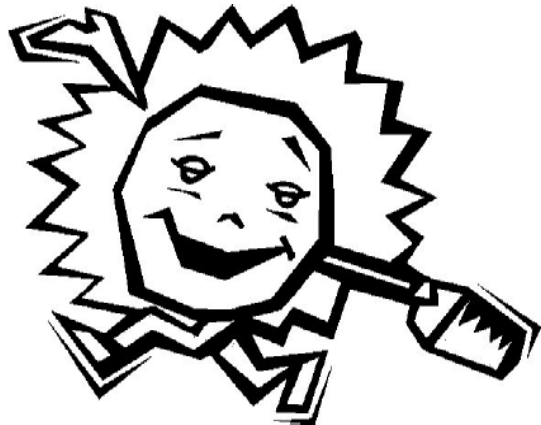
Omslag: Zal de klimaatverandering ook voor Buytentwist gevolgen hebben ?

Kopij nummer zomer 2007:

Voor 1 juni opsturen naar de Kleverlaan 162, 2023 JL Haarlem of naar tuinspiegel@buytentwist.nl
Plaatsing betekent niet dat de redactie het eens is met de inhoud. De auteur van een bijdrage is, en blijft, persoonlijk verantwoordelijk voor hetgeen hij, of zij, schrijft in zijn, of haar, bijdrage. Wij verwachten dat de inzenders de normale omgangs- en fatsoensregels in acht nemen en houden ons het recht voor om kopij niet te plaatsen. Alle tikfouten en wijzigingen voorbehouden

*V*an

Elbrich

Het einde van het jaar: een moment om terug te kijken en vooruit te kijken, de zonden te overdenken en goede voornemens te maken.

Het was in veel opzichten een uitzonderlijk en ook enerverend jaar op Buytentwist. In de eerste plaats vanwege het uitzonderlijke weer. Het tuindersgeduld werd zwaar op de proef gesteld: eerst of er nog een eind kwam aan dat lange, koude, natte voorjaar, en toen kwam de zomer die het ene na het andere record uit De Bilt brak. Een standaardjaar was het allerm minst, maar aan de andere kant: bestaan 'standaardjaren' eigenlijk wel op de tuin?

Ook in bestuurlijk opzicht was het bepaald geen standaardjaar. Drie algemene ledenvergaderingen in één jaar, dat is uitzonderlijk veel. Gelukkig hebben we boekhoudkundige kwesties op kunnen lossen. De aankoop van grond is een proces van lange adem. Ook daar hebben we stappen voorwaarts kunnen maken.

Dan is het einde van het jaar ook het moment van afscheid en welkom. We heten negen nieuwe tuiniers welkom. Hermien Blom, Peter Romp en Anneke de Vries willen we graag bedanken voor hun werk als leden van de Tok. Ze hebben inmiddels hun laatste rondje gelopen. Hans Stegeman stopt met de winkel. Ook voor hem, en medewinkelier Leo van Noort, een warm dankjewel! Henny Cobelens zal zich over de winkel ontfermen. Fred Dresens en Jaap Louwe Kooimans hebben zowel hun bestuurstaak als hun werk op de tuin neergelegd. Dank voor jullie goede werk!

Ook gaat onze dank uit naar allen die zich voor de vereniging inzetten en die geen afscheid nemen. Die zien we volgend jaar allemaal graag weer terug!

En wat die goede voornemens betreft: ik ervaar de tuin als een oefening in waarnemen. Terugblikken en vooruitblikken valt bijna samen. Nee, de bietjes waren niet gelukkig in de schaduw van de dille. Dat gaat anders. De pompoenen hadden teveel concurrentie van de groenbemester. Dat moet ook anders. Maar wat waren die frambozen lekker! Dat moeten er dit jaar veel meer worden! In de winter ontstaat in mijn hoofd een droom van een tuin, zonder dat de weerbarstige realiteit die komt verstoren. Ik kan daar ook erg van genieten. Zaadcatalogi op schoot, de kachel aan, glaasje port erbij en dromen maar! Tuiniers moeten van nature wel optimistische mensen zijn. Wie denkt dat het toch niets wordt, begint er immers niet aan.

Ook mooi van de winter: er is tijd voor ontmoetingen.

De beste wensen voor een goed uiteinde en tot ziens in het nieuwe jaar!

We hopen velen te treffen op de nieuwjaarsbijeenkomst op 13 januari 2007!

Elbrich Fennema

NOTULEN ALGEMENE LEDENVERGADERING van 25 november 2006
LET OP! : EENMALIGE VERSTREKKING

BEWAAR voor de

ALV in maart 2007

Aanwezig: 48 leden

1. Opening

Voorzitter heet alle aanwezigen welkom en stelt de bestuursleden achter de tafel voor.

2. Mededelingen

Voorzitter deelt het volgende mee en vraagt om eventuele discussie uit te stellen tot de rondvraag:

- Dank aan vrijwillige snoeiers. 2/3 december komt de hakselaar. Leden mogen snoeiafval wegnemen en/of zelf komen hakselen. Haksel wordt verkocht voor €1 per kruiwagen.
- Bij de tuinwisseldag zijn 5 tuinen overgedragen, 4 tuinen zijn nog vrij.
- Mogelijk is bij leden ten onrechte de indruk ontstaan dat TOK-zaken minder aandacht krijgen van het bestuur. Het bestuur wil een praktische, haalbare aanpak, zoals nu de centrale snoei. Aan nieuwe tuinders wordt meegedeeld wat de TOK-eisen zijn, halverwege het eerste jaar wordt nogmaals met ze gesproken, einde van jaar wordt bekeken of het aspirantlid vast lid wordt. De TOK-leden Hermien, Anneke en Peter gaven te kennen liever direct te stoppen met hun werkzaamheden dan mee te gaan in deze beleidsvisie.
- Nieuwjaarsborrel op 13 januari 2007.
- Henny Cobelens neemt de winkel van Hans Stegeman over.
- Ons oud-lid de heer Amse is overleden in Oldenhove.

Secretaresse meldt bericht van verhindering van: Peter Romp (voor aankoop B/C, voorzichtig met landje De Boer), Leo van Noort (voor aankoop B/C), Hr Van der Linde (voor aankoop B/C, voor aankoop landje De Boer), Hr Schagen, Mevr. Staal (voor aankoop B/C), Harmke Breimer (voor aankoop B/C), Jaap Louwe Kooijmans, Mevr. Duifjes, Nelleke Boogaard.

Secretaresse meldt ingekomen stukken:

Verzoek van Riet David om correctie op notulen van ledenvergadering van 18 september.

Voorstel van Riet David om de contributie te bevroren voor 8 jaar.

Verzoek van Irene Schaepman om aandacht te besteden aan kostenbeheersing, zodat de contributie niet teveel omhoog hoeft.

Hr Stokman uit zijn zorg over uitbreiding en over het opknappen van het landje De Boer; hij wil weten waar het Buytentwist-kapitaal heen gaat als de vereniging zou worden opgeheven.

Hr Vogel meldt niet voor grondaankoop te zijn en uit zijn zorg over verwaarloosde tuinen.

Kees Markusse schrijft voor aankoop B/C te zijn, tegen aankoop van landje De Boer, en suggereert om de stemming schriftelijk te houden.

Machtiging van hr Kruisheer aan Wilma vd Heuvel om voor aankoop B/C te stemmen en voor mandaat bestuur voor landje De Boer.

3. Goedkeuring notulen algemene ledenvergadering 18 september

Hr Elings meldt over het baggeren op pag. 1/2 dat baggeren eerder in najaar dan in voorjaar moet plaatsvinden, mevr. Groot heeft waarschijnlijk ook niet het voorjaar genoemd.

Riet David wil op pag. 3 toevoegen dat de kerkhuur tussen €250 en 300 kost en dat dat de voornaamste reden is waarom zij een voorkeur heeft voor vergaderen in ons clubhuis.

Hr Verlaat meldt olieachtig vlies op sloot achter C. Hr Klein meent dat dit komt door terugpompings uit de Delft, Irene Schaepman zegt dat een onschadelijke bacterie waarschijnlijker is, mevr. de Jong weet dat olie inherent is aan veengrond. Sjoerd Joustra zegt dat verschil tussen olie en bacterie te zien is door een stok door het water te halen: als het oppervlak breekt is het bacterie, als het weer dichtvloeit is het olie. Echte zekerheid is alleen te krijgen door monsterneming en onderzoek, maar de situatie lijkt niet zorgwekkend.

Verder gaat de vergadering akkoord met de notulen.

4. Voorstel tot aankoop van grond

Hans Spaans signaleert dat het huurcontract al jaren wordt verlengd en dat hij ook wil weten wat de voor/nadelen van huur zijn.

Voorzitter antwoordt dat kwestie huur versus koop al langer speelt en dat in de vereniging al eerder een wens tot koop is bespeurd. Koop betekent zekerheid op lange termijn, huur wordt jaarlijks geïndexeerd. Na taxatie door gemeente (12,50/m²) en Buylentwist/AVVN (7,50) is op een gemiddelde uitgekomen. Op een vraag van Irene Schaepman antwoordt voorzitter dat het enige voorbehoud voor koop goedkeuring van de gemeenteraad is.

Anneke de Vries vraagt of de grond anders aan iemand anders wordt verkocht. Voorzitter antwoordt nee, tenzij het bestemmingsplan wordt gewijzigd, maar dan heb je ook bij huur een probleem. Els Snel vraagt naar andere voordelen. Voorzitter wijst op kostenschema dat op tafel staat, na 8 jaar zijn we beter af. Mevr. Clason vraagt naar bijkomende kosten als grond ons eigendom is. Voorzitter antwoordt dat ze tevergeefs bij de gemeente hiernaar heeft gevraagd, en dat ze bij de onderhandelingen zeker zal proberen de koopprijs te drukken als deze kosten hoog zijn. OZB komt voor onze rekening, maar penningmeester zegt dat deze nooit hoog kan zijn, momenteel betalen we alleen OZB voor het clubhuis. Op opmerkingen van Irene Schaepman, Catrien Seite, Riet David, hr Elings en Hans Spaans antwoordt voorzitter dat er rekening is gehouden met factoren die een rol kunnen spelen als de gemeente de grond zou willen terugkopen. Ter geruststelling: een AVVN-deskundige is meegeweest naar de besprekingen met de gemeente en zal verder nog adviseren over contractbepalingen in geval van terugkoop door de gemeente.

Hr Willemse wil weten of het bestemmingsplan recent is. Bestuurslid Carin Warnaars antwoordt dat het vermoedelijk pas vernieuwd is, maar dat we hierover zekerheid zullen vragen. Op een vraag van Anneke vd Werff antwoordt voorzitter dat aankoop niet alleen B/C-grond maar ook D betreft. Op een vraag van Hans Spaans antwoordt voorzitter dat de bestemming van de grond volkstuingrond is. Kees Markusse vraagt naar de redenen voor de keuze van de Bercoop-bank en of deze bank safe is. Penningmeester antwoordt dat Postbank geen verenigingen bedient, dat de RABO duurder is en alleen voor 25 jaar offreert en dat Bercoop de huisbank van de AVVN is. Sjoerd Joustra merkt op dat de Bercoop geheel in handen is van de Frieslandbank. Op de vraag van hr Klein hoe de vorige grondaankoop is gefinancierd, antwoordt penningmeester: gespaard en cash betaald. Irene Schaepman vraagt of wij in de ecologische hoofdstructuur vallen. Voorzitter kan dit niet met zekerheid bevestigen, we vallen in elk geval in de niet-bebouwde zone. Anneke van de Werff sluit een detaildiscussie over rentehoogte, hypotheekvoorwaarden en bijkomende kosten af door te stellen dat als AVVN Bercoop aanraadt, verdere discussie niet zo zinvol is.

Hr Verlaat meent dat nog niet voldoende het voordeel van koop boven huur is belicht.

Voorzitter antwoordt dat de gemeente een voorkeur heeft voor koop, geen huurscenario heeft voorgelegd en alleen spreekt van huidige huur plus indexering. Vanwege de voorkeur voor koop zou het financiële plaatje van huur nog wel eens negatiever kunnen uitvallen dan op het schema op tafel wordt geschetst.

Er ontspint zich een discussie over de kans op renteverhoging de komende jaren en de voor- en nadelen van vaste/variabele rente. Penningmeester zegt toe na te vragen of rentevastheid voor langer dan 10 jaar mogelijk is, variabele rente op een begroting vindt hij niet wenselijk en risicovol voor een vereniging. Op een vraag van Riet David antwoordt voorzitter dat leden noch bestuur hoofdelijk aansprakelijk zijn bij opheffing van de vereniging. In dat geval wordt de grond terugverkocht aan de gemeente. Op een vraag van mevr. Willemse antwoordt voorzitter dat overleg wordt gevoerd met de financial controller van de gemeente en dat er over is gesproken in de commissie Middelen. Mevr Willemse meent dat als de gemeente graag de grond verkoopt, de prijs mogelijk nog omlaag is te krijgen. Voorzitter antwoordt dat de prijs toch al gunstig ligt en dat de gemeenteraad vrij streng is in dit opzicht.

De dames de Groot en Don suggereren om aan de leden geld te vragen, zoals ook voor de bouw van het clubhuis is gebeurd. Penningmeester stelt dat voor de clubhuisbouw de leningcertificaten niet echt nodig zijn geweest en dat leningen van leden toch terugbetaald dienen te worden. Eigen vermogen van de vereniging gebruiken voor vermindering van hypotheek zou alle reserves voor onvoorziene omstandigheden uitputten. Hans Spaans memoreert dat voor de vorige grondaankoop de leden zelf een investering van 500 (gulden) hebben gedaan en het zou niet eerlijk zijn om dezelfde lichte leden opnieuw om een gift te vragen. Mevr de Groot vraagt naar fiscale mogelijkheden. Penningmeester antwoordt dat die er niet zijn voor een vereniging.

Voorzitter suggereert om reservering en afschrijving voor het clubhuis op te schorten zodat een kleiner budgetgat gedicht moet worden voor de grondaankoop.

Mevr Don wil weten hoe belangrijk het bestuur het vindt om het hypotheekbedrag te verlagen door bijdrage van leden.

Els Snel stelt voor om te stemmen over het voorstel van Hans Spaans om een fonds in het leven te roepen ter verlaging van het hypotheekbedrag.

Heleen Aartsen stelt dat er toch eerst gestemd moet worden over kopen of huren.

Voorzitter brengt in stemming: wie is voor verder onderhandelen met de gemeente over aankoop van B/C/D-grond tegen €10/m²? Er komt zo'n woud van vingers omhoog dat tellen lastig is. Voorzitter vraagt daarom wie tegen is (geen vingers omhoog) en vervolgens wie blanco stemt (ook geen vingers). Het voorstel tot kooponderhandelingen is dus met algemene stemmen van de aanwezigen aangenomen. Mevrouw Clason meent dat deze beslissing niet door zo'n klein aantal leden kan worden genomen, maar voorzitter zegt dat de statuten dit wel degelijk mogelijk maken en dat bovendien bijna de helft van het aantal leden aanwezig is.

De vergadering neemt de suggestie van Hans Spaans over om een commissie te vormen die gaat onderzoeken hoe de aankoop zo voordelig mogelijk kan worden gefinancierd. De commissie gaat bestaan uit Hans Spaans, Kees Markusse, Riet David en de penningmeester.

Voorzitter kondigt een pauze aan. Een aantal leden verlaat de vergadering. Voorzitter deelt een stuk uit over de plannen met het landje De Boer. Het stuk is grotendeels hetzelfde als eerder aan de leden is toegestuurd, maar aangevuld met details op basis van in de wandel-gangen gehoorde reacties. De leden krijgen enige tijd om het stuk te lezen.

Voorzitter licht nogmaals toe dat de aankoop van het landje De Boer geheel zonder contributieverhoging of extra werkbeurten kan plaatsvinden. Voorzitter legt uit waar precies het terrein zich bevindt. Hr Elings stelt voor om de grond voor een symbolische euro van de gemeente te kopen en het te laten opknappen op kosten van de gemeente. Voorzitter zegt dat dat inderdaad de insteek voor de onderhandelingen met de gemeente is. Hr Elings vindt het een idealistisch plan, bijgevalen door Kees Markusse die bovendien de statuten aanhaalt en meent dat het buiten de doelstellingen van Buytentwist valt en dat momenteel alle bestuurskracht moet gaan naar aankoop B/C/D.

Hans Spaans maakt zich zorgen om wat er kan gebeuren als de mensen die dit organiseren wegvallen. Bestuurslid Carin Warnaars licht toe dat het de bedoeling is om de exploitatie van het gebied onder te brengen bij een aparte stichting die geheel zelfstandig financieel moet functioneren en die de grond huurt van Buytentwist. Ze stelt dat er alleen aan de leden een volmacht wordt gevraagd voor het onderhandelen met de gemeente over aankoop zonder kosten voor de vereniging. Op een vraag van Wietske de Groot antwoordt Carin dat als wij het niet kopen, Azalea het zal doen, maar dat de gemeente een voorkeur heeft voor verkoop aan Buytentwist. Heleen Aartsen vraagt waarom we er niet gewoon volkstuinen van maken. Voorzitter stelt dat de grond daar te duur voor is. Riet David merkt op dat de statuten van onze vereniging en die stichting dan strikt gescheiden moeten zijn. Op een opmerking van Irene Schaepman merkt voorzitter op dat er synergie kan plaatsvinden tussen de stichting en Buytentwist, een zogenaamde win-win-situatie. Heleen Aartsen is niet overtuigd en ziet geen voordeel voor Buytentwist. Bestuurslid Carin Warnaars noemt als voordelen het betrekken van andere doelgroepen bij het tuinieren, kinderen interesseren, ouderen gelegenheid tot natuurgelief bieden. Op een vraag van Henny Cobelens antwoordt voorzitter dat het landje niet geschikt is voor gewone volkstuinen als we de historische schuur en het aparte karakter van het terrein willen behouden. Bovendien wil het bedrijf Ecosol alleen meedoen als het een maatschappelijk project is. Mevr. Willemse stelt voor de twee aankopen geheel los te koppelen. Bestuurslid Carin Warnaars antwoordt echter dat de gemeente beide zaken in een keer wil afhandelen en dat het bestuur alleen een volmacht vraagt om verder te onderhandelen.

Na enig heen en weer gepraat wordt de volgende formulering gekozen voor het verzoek om volmacht: geven de leden het bestuur toestemming om de mogelijkheden te onderzoeken voor aankoop van het landje De Boer?

Stemming bij handopsteken levert 30 stemmen voor, 7 tegen en 1 onthouding op.

5. Fiat voor benodigde hypotheek

Voorzitter deelt mee dat dit een formeel stemmingspunt is, benodigd voor de hypotheekverstrekker. Stemming levert geen tegenstemmen en geen onthoudingen op. Unaniem zijn de overgebleven leden voor het aangaan van een hypotheek met de onder punt 4 besloten restrictie van het instellen van een commissie die de voordeligste manier gaat bestuderen.

6. *Goedkeuring vereiste contributieverhoging*
Zelfde stemmingsuitslag als onder punt 5.

7. *Rondvraag*

Irene Schaepman stelt voor om de haag langs het pad bij het gereedschapshok te vervangen door een takkenwal, gemaakt met het snoeiafval. Een takkenwal heeft haars inziens een grotere ecologische functie en er zijn vrijwilligers beschikbaar voor de aanleg. Voorzitter constateert dat dit punt niet was geagendeerd en er dus geen formele beslissing over kan worden genomen, maar dat wel de mening kan worden gepeild. Veel leden maken bezwaar tegen het voorstel zodat het niet zinvol lijkt om het plan te realiseren.

Hierop sluit voorzitter de vergadering.

UITKOMST V/D ADVIESCOMMISSIE ONDERZOEK VERLAGING HYPOTHEEK

Uitgangspunt:

De door de ALV op 25 november j.l. gekozen commissie met als opdracht “het doen van voorstellen om de hypothecaire lening van € 105.000,- voor de aankoop van de grond complex B,C, D te verlagen”.

Advies:

De commissie doet aan het bestuur het volgende voorstel:

1. per lid wordt een eenmalig gift van € 100,- ingebracht: dit levert € 10.700,- op.
2. de balanspost waarborgsom van € 5.300,- eveneens vrij te maken.

Beide posten leveren samen € 16.000,- aan eigen inzetbare geldmiddelen op zodat de te nemen hypotheek met dit bedrag verminderd kan worden tot € 89.000,-

Na 3 jaar zijn de hypothecaire-lasten gelijk aan de huursom (dit was in het voorstel op de ALV 8 jaar). Om de contributie in de overbruggingsperiode van 3 jaar gelijk te houden (althans voor wat betreft de konsekwenties van de hypothecaire-lasten) kan dit opgelost worden door:

3. de reserveringspost in de begroting te verlagen naar € 500,- i.p.v. de gebruikelijke € 1.500,- De aldus vrijgekomen € 1.000,- te bestemmen voor voorziening aankoop grond.

Voordeel van deze constructie:

- a. Na 3 jaar zijn de lasten gelijk aan de huursom zodat we per saldo 5 jaar eerder terugverdienen dan in de aanvankelijke opzet (zie notulen ALV 25 nov. j.l.)
- b. Er voor de hypothecaire-lasten niet hoeft te worden ingegrepen in de contributie dus geen verhoging.

Optionele suggestie:

Tevens verzoekt de commissie het bestuur met de gemeente te onderhandelen over een bijdrage in de overdrachtskosten.

Riet David (C16), Kees Markusse (B18), Hans Spaans (B22), Gerard Siteur (A53),

Notitie penningmeester:

Het advies zal meegewogen worden in het uiteindelijke begrotingsvoorstel voor 2007.

Welkom nieuwe leden

A13 de heer Rodenburg

A20 Mevr. van der Goes

A24 de heer Meuleman

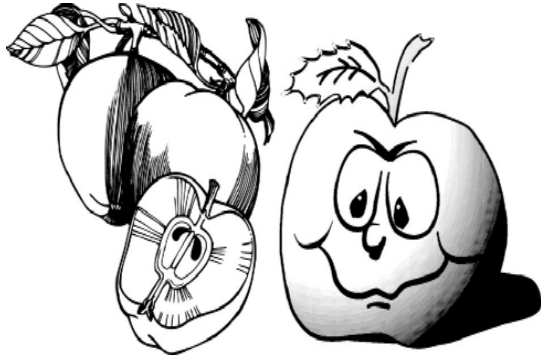
A11 Mevr. Breimer gaat van B06 naar A11

A32 Mevr. Walberg

B06 Mevr. van Houten

B32 de heer Spiekerman

Van appelpit tot appeltaart

Het kweken van appels en peren is al heel lang bekend. De oude Grieken en Romeinen kenden reeds de techniek van het enten.

De Romeinse geleerde Varro, 116-27 voor Christus, behandelt in zijn geschriften de vermeerdering van appels en peren en hoe ze bewaard moeten worden: neergelegd op stro op een koele droge plaats in een bewaarhuisje van hout met openingen op het noorden en voorzien van luiken, die bij harde wind gesloten worden om rimpeling en uitdroging te voorkomen. Voor Varro hoorde het telen van fruit bij het buitenleven op het platteland. Hij noemt zes soorten peren en vijf soorten appels. Vermeerdering door enten zorgde ervoor dat de goede eigenschappen van dit beperkte aantal rassen behouden bleven.

Eigenlijk is er geen nieuws onder de zon, want wie tegenwoordig het assortiment ziet van de appels, telt ook niet veel meer dan vijf soorten. Ook bij peren is dat het geval. Tegenwoordig wordt het aantal soorten bepaald door vele eigenschappen die van groot belang zijn- de houdbaarheid, stevig vruchtvlees, de kleur enzovoorts, de gevoeligheid voor ziekten als schuffi en kanker. Hierbij komt de smaak soms op de achtergrond. Vooral de koeling is van groot belang om tot in het voodaar nog appels en peren te hebben.

Ongeveer een halve eeuw geleden waren er veel boomgaarden met een groot aantal soorten, waaronder veel hoogstambomen, waar in de regel schapen onder graasden, vooral bij boerderijen. Er is echter veel veranderd. Thans ziet men hele fluittuinen met large rijen kleine bomen. De bomen blijven klein omdat ze geënt zijn op zwak groeiende onderstammen. Kleine bomen zijn gemakkelijk te snoeien. Ook het oogsten van het fruit en het spuiten tegen wormstekigheid en schurft is eenvoudig. Tussen de rijen zijn meest brede paden, waar men met een tractor door rijdt. Er wordt vele malen gespoten om gaaf fruit te telen, want de consument is tegenwoordig erg kieskeurig. Minder goed fruit gaat naar de jamfabrieken. Ik zal een oud ras beschrijven dat niet meer in de handel is, maar wel veel gekweekt is: de Bramley Seedling, een moesappel die bij mij nog op de tuin staat. In 1983 heeft mijn nicht uit Engeland twee bomen voor ons meegenomen. Eerst stonden ze bij Myriantha aan de Vlaamseweg en daarvandaan zijn ze naar Buytentwist verhuisd. Ik heb er één weggedaan, omdat die teveel ruimte innam, eb één staat er nu nog vol appels.

Deze Bramley is niet de appel die Eva in het paradijs at! Het is een zaailing, dus hij is uit zaad (pit) gekweekt en later op een sterk groeiende onderstam. geënt. Hij stamt uit ongeveer 1850 uit Engeland. Hij is hier tot ongeveer 1960 gekweekt en werd vooral naar Engeland geëxporteerd en daar tot appeltaarten verwerkt. Deze export vond in het voorjaar plaats en tot dan werden de appels in het koelhuis bewaard. Helaas doet op deze tuin zich een naar geval voor; na de oogst, bij bewaring, vindt veel bruinverkleuring, schilsterfte of scald plaats, wat rotting tot gevolg heeft.

De opbrengst is ontzettend hoog: zo'n 100 kg in 2005. Sommige appels wegen een halve kilo en de oogst ziet er ook dit jaar weer veelbelovend uit. Als men in Engeland komt, ziet men nog in veel groentewinkels de Bramley's liggen, want hij wordt daar nog veel gekweekt.

Aan de boom is weinig onderhoud, maar door zijn krachtige groei moet hij wel flink gesnoeid worden. Ik heb er een soort bonsai van gemaakt, zodat ik later, als de appels rijp worden, in staat ben er een net overheen te doen tegen de vogels.

Waar men ook mee te maken krijgt, is de wormstekigheid in de appels. Dit wordt veroorzaakt door de, fruitmot, die eieren afzet op de jonge appels. Hier komen wormpjes uit voort, die de appels aantasten.

Daar is op milieuvriendelijke wijze wel iets aan te doen; de feromoonval. Dit is een drichhoekig stuk plastic waar op de bodem een lijmbodem wordt gelegd met daarop een capsule die een reukstof (seks) bevat, die de fruitmot aantrekt. 's Avonds gaan de fruitmotten vliegen (deze feromoonval wordt op ooghoogte in de boom gehangen) en door de geur vliegen ze naar binnen. Ze raken door de geur zo in de war, dat er geen bevruchting plaatsvindt en ze uiteindelijk op de lijmbodem vallen. In een seizoen kan men op deze manier wel 40 A 50 fruitmotten vangen en is de wormstekigheid nihil.

Een andere kwaal, veroorzaakt door de kleine wintervlinder, is dat de rupsen hiervan de jonge bloemknoppen en bladeren aanweten en hele spinsels in de takken maken. Van de wintervlinders die uit de pop kruipen, kunnen alleen de mannetjes vliegen. De vrouwtjes, die slechts vleugelstompjes hebben en niet kunnen vliegen, kruipen tegen de boom omhoog. Om dit te voorkomen, worden op ongeveer 40 cm hoogte lijmbanden om de boom gedaan om de vrouwtjes te vangen, zodat er geen bevruchting kan plaatsvinden.

Verder is het een goed fruitjaar. Dat komt door de mooie warme zomer met veel insecten en goede bestuiving. Het beste kan men kiezen voor een struik of halfstam appelras. Deze dragen eerder vruchten dan de hoogstam en zijn gemakkelijker te plukken en met een net af te schermen tegen de vogels. Er is zelfs een appelras voor mensen, die allergisch voor appels zijn, het ras Santana.

Dus, fruitliefhebbers, er is keuze genoeg om appels te kweken en er een lekkere appeltaart van te bakken. Ik wens je daarbij veel succes.

Lambert Dijkhuizen A41

Red. deheer Dijkhuizen revalideert de komende weken in Oldenhove van een heupoperatie. Een kaartje zal 'ie erg op prijs stellen.

De grootmoeder aller appeltaarten

**1 ei, 250gr bloem, 150gr boter,
100gr witte bastersuiker, zout, 1 dl rum,
50gr krenten, 50gr rozijnen, 5 appels,
4 eetleps bruine basterdsuiker, 1 zakje
vanillesuiker, 2 theelepels kaneel,
2 beschuiten.**

Springvorm (doorsnede 22 cm)

Voorbereiden: In een kopje het ei loskloppen. In een kom doen: bloem, koude boter, basterdsuiker, snufje zout en de helft van het losgeklopte ei. Met 2 messen boter door de bloem klein snijden tot erwtes-grootte. Met koele hand het deeg snel tot een samenhangende bal kneden. Afdekken met plastic folie en in de koelkast ca 60 minuten laten rusten. Intussen in een steelpan de rum verhitten. Pan van het vuur nemen en de krenten en rozijnen hierin ca. 20 minuten laten wellen. Appels schillen, klokhuizen verwijderen en in stukjes snijden. Oven voorverwarmen op 175°C of gasovenstand-3. Springvorm invetten.

Bereiding: In een kom bruine basterdsuiker, vanillesuiker en kaneel door elkaar roeren. Stukjes appel erdoor mengen. Werkblad bestrooien met bloem. Hierop $\frac{3}{4}$ -deel van het deeg uitrollen tot een ronde lap van ca. 28 cm. Springvorm met deeglap bekleden met een opstaande rand. Beschuiten fijn wrijven en over de deegbodem verdelen. Krenten en rozijnen afgieten en door het appelmengsel roeren. Appelmengsel over taartbodem verdelen. Van de rest van het lange reepjes vormen en ruitvormig op de taart rangschikken. Uiteinden van reepjes op rand van taart vastdrukken. Taart bestrijken met de rest van het losgeklopte ei. Taart één richel onder het midden in de voorverwarmde oven schuiven en in ca. 50 min. gaar/bruin laten worden.

G.S.

Oude en nieuwe rassen fruitbomen

De Stichting Behoud en Bevordering Fruitcultuur hield zaterdag 8 april j.l. een verkoop van overvloedige fruitbomen in het museum en museumtuin 't Olde Ras in Doesburg. De stichting verzamelt oude, bijzondere en nieuwe fruitrassen, plant die aan in de museumtuin, waar inmiddels 1500 fruitsoorten gedijen, en houdt verkopen van overvloedige fruitbomen in de museumtuin. Een mooi kansje om aan een bijzonder fruitras te komen. Te koop waren appel-, peren-, kersen- en pruimenbomen, mispel-, perzik-, abrikozen-, moerbe-, walnoten-, en hazelnotenbomen.

De rassen hebben namen die de fantasie prikkelen zoals Beugelzoet, Swaar Appel, Zoete Aagt of Mooije Neeltje, Bruine Kriekpeer, Voyageur, Schneiders Spate Knorpelkirsche of Champion. Op het bijna 1,5 hectare grote terrein staan de fruitsoorten aangeplant die in Nederland in de vrije natuur groeien. De bomen zijn opgekweekt in alle vormen zoals hoog- en laagstam, struik, spil, lei- en vormbomen, candelaber, spalter, parasolbomen, bonsaifruitbomen en nog veel meer. Voor liefhebbers van (bijzondere) rassen en vormen is een bezoek aan de museumtuin beslist de moeite waard. Ook het museum bevat veel interessante voorwerpen als oude fruitteeltgereedschappen en een collectie oude platen van fruitrassen en ziekten aan fruitbomen.

De Stichting Behoud en Bevordering Fruitcultuur organiseert elk jaar in november een bijzondere fruitshow. Hier zijn dan ongeveer duizend fruitrassen, allemaal op naam, tentoongesteld. Van vele rassen mag het publiek gratis proeven om zo de smaak van oude rassen te herkennen of er mee kennis te maken. Ook geeft de stichting demonstraties snoeien aan fruitbomen. De Stichting Behoud en Bevordering Fruitcultuur is ontstaan omdat een groep enthousiastelingen met lede ogen het enorme fruitarsenaal zag verdwijnen. In 1992 richtte deze groep de stichting op om de fruitteelt te stimuleren en nieuw leven in te blazen, vervolgens werden de museumtuin aangeplant en het museum ingericht.

**'t Olde Ras,
museum en museumtuin van de
Stichting Behoud en Bevordering Fruitcultuur,
Parallelweg 1, Doesburg**

O O G S T B O R R E L 23 sept. 2006

We hadden het niet beter kunnen treffen met het prachtige weer en zoals altijd de inzet van onze vaste gastvrouwen Nolda Spaans en Elke Brombey die zoals altijd weer de glaasjes wijn (met dank aan Mevr. Don) tijdig wisten bij te vullen. De hartige hapjes waren weer prima verzorgd. Ook was het smullen van de zelf gemaakte appelcake van Elbrich, de appeltaart van Anneke v/d Werff en de kruidenkoekjes van Jantien Meijles.

De bijzondere oogst voor het clubhuis tentoongesteld deed vele fototoestellen spontaan de lenzen openen. Ook voor de winkeluitstalling van Leo van Noort met allerlei honingprodukten was de verleiding voor menig portemonnee te groot.

De prijsuitreiking door Carin aan de winnaar van de grootste zonnebloem (4,17 mtr.) was nogal onverwacht en heeft bij een aantal ervaren tuinders nog enige tijd voor onrust gezorgd. De door Carin zelf gemaakte wisseltrofee in de vorm van een plankje met schepje hangt in het clubhuis zodat Gerard's blik bij binnenkomst er direct opvalt.

Door de opkomst van zo'n 50 leden, en tot ieders verrassing het bezoek van de wethouder Bruins-Slot met een aantal fractie- en raadsleden, was dit een zeer geslaagde dag.

Na mijn pensionering wilde ik de natuur in. Genoeg van duffe kantoorferen en pseudo-comfortabele bureaufauteuils. De handjes laten wapperen in de frisse lucht, dat leek me het einde. Ik kwam terecht in een vrijwilligersploeg die in de duinen de wildgroei van de Corsicaanse den tracht te bedwingen. Eens in de week onder leiding van een boswachter lekker hakken en zagen in het gezelschap van gelijkgestemden.

Al gauw werd ik ook gevraagd om ‘hekketeur’ te worden. In het Kraansvlak, achter het natuurgebied Middenduin, lopen Konikpaarden en Schotse hooglanders die het duin kaal moeten grazen. Natuurlijk is het niet gewenst dat deze dieren de Zeeweg betreden en dus moet regelmatig worden gecontroleerd of de afrastering om dit gebied nog intact is. Dat was nog intenser genieten: helemaal alleen in een voor het publiek ontoegankelijk gebied, met als enige tegenliggers grote grazers, herten, reeën en vossen. Naast het duinwerk begon ik met mijn volkstuin op Buytentwist. Ik kreeg een gezonde buitenkleur, was lekker in beweging en genoot van de vrijheid.

Tot de teken kwamen. Eerst een enkel kleintje, per toeval ontdekt na een Kraansvlaktocht. Voortaan controleerde ik na elke wandeling mijn hele lijf. Gelukkig heb ik een echtgenoot die de onbereikbare plekjes kon inspecteren en teekvrij kon maken. Steeds vaker moest de pincet worden gehanteerd, tot ik uiteindelijk met spijt in het hart het hekketeurswerk heb opgezegd.

Bij de dennenbestrijding leek aanvankelijk niets aan de hand, maar na enige tijd bleken ook in dat duingebied de teken me te graag te lusten. Bleef over mijn volkstuin, waar ik mijn buitenneigingen nog probleemloos kon botvieren. Dat dacht ik tenminste. In november ging ik aan de slag met mijn composthoop. Na de eerste spit bleek ik in een wespennest te hebben gestoken en wat konden die diertjes anders doen dan terugsteken? Een twintigtal zoemers achtervolgde me terwijl ik woest om mij heen slaand wegrende. Later vernam ik dat je dus nooit moet slaan en wegrennen, maar je beheerst en rustig moet verwijderen. Doe dat maar eens als je overal gemene steken voelt! Enfin, mijn tuinbuurvrouwen hebben enkele wespen onder mijn t-shirt vandaan van mijn rug geplukt en thuis gekomen bleek ik gelukkig slechts zes steken te hebben opgelopen. Onze eigen huisimker Pim Lemmers heeft me uitgelegd dat ik het beste een maandje kan wachten met de composthoop. Tegen die tijd zijn de wespen allemaal dood en is de koningin weer uitgevlozen om een andere nestplek te vinden.

Extra anekdotisch bij deze ervaring was dat ik de avond voordat de wespen toestaken een koorrepetitie had. Van een professionele sopraan kregen we het advies om ons bij een ‘forte’ te zingen hoge noot in te denken dat we door een wesp in ons achterste werden gestoken. En inderdaad, volgens mij heb ik de hoge C geproduceerd tijdens mijn wespenavontuur.

Riekje Meijling

hoe een boom een snipper wordt of het succes van een hakseldag

Moestuinders willen dat hun
groenten-plantjes zoveel mogelijk licht krijgen.
Schaduw gevende bomen worden dan ook zeer
argwanend en nauwlettend in de gaten
gehouden. Maar er komt een tijd dat er
ingegrepen moet worden als men zijn status als
moestuinder wil behouden door met een goede
oogst thuis te komen.

Na de oproep van het bestuur aan de leden om aan te geven welke bomen hinder veroorzaken, was de volgende stap “het maken van een plan hoe dit aan te pakken”. Voor het kortwieken van een uit de kluiten gewassen boom, dient men zelf ook wel enigszins uit de kluiten gewassen te zijn. Het is niet te vergelijken met zoiets als het snoeien van een bessenstruik. Om een boom in zijn geheel naar de eeuwige jachtvelden te brengen komt ook nog enige vakkennis bij kijken. Door onkundige handelingen, zoals bijvoorbeeld op een ladder staande terwijl men de boom onder zich afzaagt, kunnen de gevolgen rampzalig zijn. Gelukkig is de vereniging in de gelukkige omstandigheid dat ons lid Sjoerd Joustra enige tijd in Zweden het houthakkersvak heeft geleerd en af en toe een boom omhakt om het vak bij te houden. Samen met zijn overbuurman en complexbeheerder Wim Post heeft hij de afgelopen maanden, de ergste gevallen, zo’n 15 bomen onderhanden genomen. De rest zal volgend jaar opgepakt worden. Het resultaat van de arbeid was een enorme berg stammetjes en takken dat als laatst te ondernemen actie nog tot snippers vermalen moest worden.

Onze buurman- en hoveniersbedrijf Azalea was zo vriendelijk om zijn professionele hakselaar aan ons uit te lenen. Reeds in de vroege uren van zaterdag 9 december stonden Sjoerd en Wim met assistentie van Cor Vlug en zwager Kees te trappelen om de klus te klaren. Het was dan ook een spectaculair gezicht om te zien hoe de hakselaar, aangedreven door een tractor, met de stammetjes korte metten maakte als ware het sliertjes drop. Het karwei was dan ook in de vroege middag al klaar en met een laatste tevreden blik naar de overgebleven berg snippers toog men huiswaarts.

Een geweldige prestatie vooral van Cor Vlug die afgelopen zomer nog in coma in het ziekenhuis lag na op de fiets geschept te zijn door een auto.

Gerard Siteur (keek uiteraard alleen maar toe of alles goed ging)

G e s p o t
door
Herma Wiers
en
Yvonne Clason

2 ijsvogeltjes

vrijdag 3 november jl.

vliegend over het A-complex

AVVN-tips voor de tuin

DE GROENTE-, FRUIT- EN KRUIDTUIN

Planttijd

Fruitbomen plant je in de winter. December is een goede maand daarvoor, mits er geen vorst in de grond zit. Graaf een flink plantgat, opdat de wortels de ruimte hebben. Kort zo nodig de wortels wat in, dat is altijd beter dan ze in een te klein plantgat proppen. Zet naast de boomstam een steunpaal, om te voorkomen dat de boom met alle winden meewaait en daarbij kostbare nieuwe wortels verliest.

Een appeltje voor de dorst

Als u van plan bent een appelboom te planten, dan zijn er een aantal dingen waaraan u moet denken. De smaak, om maar iets te noemen. De een heeft liever een zoete appel, de andere een zure. De een wil een appel om flink in te bijten, een ander wil graag een appel met wat zachter vruchtvlees. Ook het gebruik is iets om even bij stil te staan. Wilt u appels die goed bewaren of eet u ze het liefst meteen op? Zoekt u een appel voor de appeltaart of voor in uw lunchtrommeltje?

En dan hebben we het nog niet eens gehad over de eisen die de appel zelf stelt. Een hoogstamboom bijvoorbeeld heeft al gauw zo'n 10 m² ruimte nodig. En vele jaren geduldig wachten van uw kant, want het duurt wel eventjes voordat de eerste vruchten aan de boom komen.

Een laagstam kan met veel minder ruimte toe en zal ook eerder vruchten produceren. Dat zijn toch zaken om rekening mee te houden.

Ook niet onbelangrijk: is de appel een zelfbestuiver of niet. Van een zelfbestuivende boom hoeft u er maar een te plaatsen. Anders moet u ruimte reserveren voor meerdere appelbomen.

Bedenk wat u wil en wat uw mogelijkheden zijn en ga dan op zoek.

Informatie over smaak en bruikbaarheid van de verschillende appelrassen vindt u in kwekerscatalogi, via de Stichting Behoud Bevordering Fruitcultuur in Doesburg of bij de Noordelijke Pomologische Vereniging.

Een peer stoven

Stoofperen zijn een ouderwets bij- of nagerecht. Ook in kerstmenu's willen de mooie rode gestoofde peertjes nog wel eens opduiken. In de winkel is eigenlijk alleen de Gieser Wildeman te koop, maar er zijn meer rassen dan u misschien denkt. Waarom zou u dus geen stoofpeer in de tuin zetten? Stoofperen doen het op elke voedzame tuingrond. In Nederland zijn onder andere te koop de Kleipeer, Brederode, Winterrietpeer en Sint Rémy.

Winterse belagers

Koolplanten zijn een van de weinige groentegewassen die 's winters op de tuin blijven staan. Tja, en dan komen de duiven. Bij sneeuw en vorst is er voor deze dieren weinig meer te halen en dan wil zo'n perceeltje kolen er wel heel verleidelijk uit zien. De duiven storten zich erop en eten het loof op. Als ze erg veel honger hebben, laten ze uiteindelijk alleen de nerven over.

Hiertegen is weinig te doen. Alleen netten over het bed kunnen de planten tegen de aanvallen van duiven beschermen. Hoe beter u het net spant, hoe minder risico u loopt dat de vogels erin verstrikt raken. Vooral zwarte netten worden door de vogels nauwelijks opgemerkt. Felblauwe netten worden, naar het schijnt, door vogels wel gezien.

Rare wortels

Rare snijbonen kennen we allemaal wel, maar rare wortels komen we zelden tegen. Dat komt omdat ze de winkelschappen niet halen. Bij het zaaien kan het wortelzaad soms te veel op een hoopje terecht komen. Als u niet dunt, groeien uit deze zaadjes op een te kleine ruimte meerdere wortels die zich vervolgens om elkaar heen draaien en zo mooie kurkentrekkers vormen.

Goed, het komt door een foutje tijdens de opkweek, maar leuk zijn ze wel.

Rare wortels krijg je ook als je teeltgrond niet fijn genoeg is, als er stenen en harde kluiten en andere obstakels in de grond zijn achtergebleven. De wortels groeien dan niet mooi recht naar beneden, maar vertakken zich en krijgen de meest vreemde vormen. De consument in de winkel wil ze niet (lastig schoon te maken) en krijgt ze dus ook niet te zien, maar als u ze zelf teelt belet niets u om ze te oogsten en er met uw familie breed om te (glim)lachen.

DE BLOEMEN- EN PLANTENTUIN

Zuur erbij?

Die vraag kunt u te horen krijgen als u een haring koopt, maar het is ook een vraag die u zichzelf kunt stellen als u planten gaat uitzoeken voor uw tuin. Want er zijn planten die houden van kalkrijk en voedzaam en er zijn planten die het alleen maar echt goed willen doen op wat zuurdere grond. De winterheide *Erica carnea* is er zo een. Sommige gronden zijn van nature wat zuurder, zoals veengronden en zandgronden en op dergelijke gronden is de winterheide prima op z'n plek. Goede compagnons zijn rododendron of brem.

Planten uit de groentetuin

In vrijwel elke moestuin staan ook bloemen. Eenjarigen als zinnia, goudsbloem, cosmos en lathyrus zijn favoriet. Het omgekeerde gebeurt niet zo vaak: dat groenten hun weg vinden naar de bloementuin. Een gemiste kans, want sommige groenten zijn te mooi om op te eten. Kijk deze winter voor de verandering eens in het schap van de groentezaden en kies rode snijbiet *Beta vulgaris* 'Rhubarb Chard', tuinmelde *Atriplex hortensia* 'Rubra', zwarte kool 'Nero di Toscare' of boerenkool 'Redbor'.

Winterhard

De meeste bloempotten zijn niet 'winterhard'. Als u ze buiten laat staan, zuigen ze zich vol met water en als het dan gaat vriezen ziet u al snel de eerste barsten verschijnen. Ruim daarom tijdig ongebruikte buitenpotten op. Maak ze schoon en zet ze op een droge, vorstvrije plek.

*Het Bestuur en redactie wensen u prettige feestdagen
en veel tuinplezier in 2007*

Op zaterdag 12 augustus verzamelden velen van ons zich op het plein van ATV de Hofgeest. Daar zaten Ad en Rein om ons te verwelkomen. Dit was de dag waar ze zo hard voor gewerkt hadden. Krantenberichten in de regio, vele tochten naar de bevriende tuincomplexen, bezoeken aan GroenRijk van Duyn voor cadeautjes etc. etc. Schietgebeden naar het hemelgewelf zouden echter niet veel uitmaken. Het was onverbiddelijk: REGEN OF GEEN REGEN.

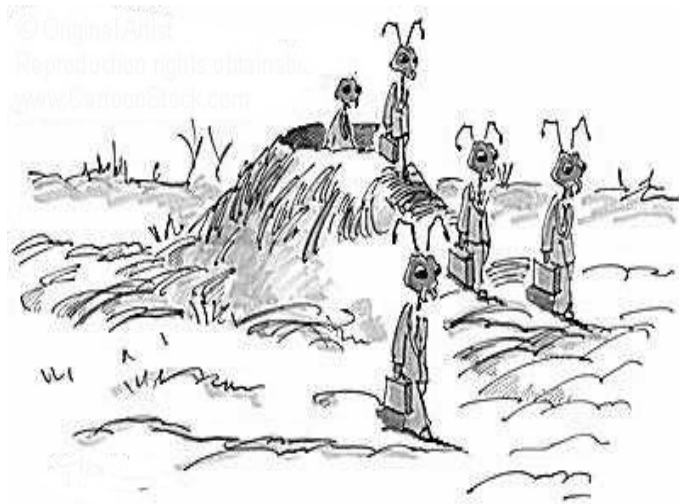
Het was kop of munt, ja of nee, to be or not to be. We genoten van een heerlijk kopje koffie, kregen papieren mee van Rein en Ad werd geïnterviewd door een journalist. Er werd ook nog een blondje gezocht hoorde ik. Opgewekt sprongen we op de fiets. Ik had jaren niet getraind, mijn auto is mijn alles, dus dat werden benauwde ogenblikken daar op de Bergweg. Maar het was wel droog (in tegenstelling tot de vorige dag, toen werd er al druk bewaterd om het grondwaterpeil naar angstaanjagende hoogten te stuwen (maar daarover later...). Wij bereikten het bloemrijke park Buytentwist in Bloemendaal waar wij in een gloednieuw gebouwtje werden ontvangen door zeer vriendelijke dames. Onder het genot van een heerlijk kopje thee en lekkere koeken vergat ik al gauw de helse weg over de heuvel op de Bergweg. We bezochten drie tuinen en werden overal zeer plezierig ontvangen. De Hollandse vlag wapperde daar waar een tuin te bezichtigen was.

Op een van de tuinen was de eigenaar zo vriendelijk om voor mij een zak met kleine kersen te plukken, die kon ik mooi gebruiken voor het bloemschikken met kinderen tijdens ons tentoonstellingsweekend. We genoten van al het moois wat we zagen, de vindingrijkheid van de tuinbezitters, de vele bloemenzeeën, de schattige kleine huisjes, de graspaden, de heggenloze popperige tuincomplexen. Je werd er warm en gelukkig van. Op dit park staan ook allemaal banken, hier kunnen ouderen, die in de buurt wonen naar hartenlust wandelen en genieten van de bloemenpracht. Met een schuin oog keken we af en toe naar omhoog. Donkere grijze wolken verzamelden zich niet boven het tuincomplex, maar bleven plagend aan de zijanten hangen.

Toen we op weg gingen naar Wie Zaait Zal Oogsten in Haarlem was het zover. Niet voor niets had ik mijn regenpak en regenlaarzen meegenomen. Lijdzaam trokken we de extra ballast aan en verleenden nog wat hulp met de ook niet voor niets meegebrachte fietspomp. We hadden aan alles gedacht, zelfs aan extra droge kleding. Nou, die had ik hard nodig. Toen we WZZO hadden bereikt was ik - na vele buien - van buiten wel weer wat opgedroogd, maar van alle inspanning was er onder mijn regenpak een complete sauna ontstaan. Inmiddels blaren op de voeten (wat een krengen die waterlaarzen) en volkomen doorweekt. In Haarlem, dicht bij het Spaarne kwamen we op adem op het park Wie Zaait Zal Oogsten. Een open park, totaal anders dan Buytentwist. In de ook al nieuwe kantine mochten we ons zelf gemaakte boterhammetje opeten. Lekker, even rust. Daarna bezochten we ook drie tuinen, zeer verschillend van aard maar elke keer weer een openbaring. Ook mooie vergezichten vanuit de huisjes, grappig dat zo'n prachtig gebied zo dicht bij drukke woonwijken ligt. Evenals bij Buytentwist brachten we ook nog wat bliksembezoeken aan de tuinen van vriendjes en vriendinnetjes en daarna kwam het grote vergapen. Over smaak valt niet te twisten, maar ik viel in katzwijn voor de tuin van Maria. Dat was voor mij de mooiste tuin, dat stond vast. Ik hou niet zozeer van orde, ik hou van veel, zo zit dat. Met wat gepikte zaadjes en wat gekregen zaden op zak togen we vervolgens naar ons eigen park. Veel tijd was er niet meer over. We moesten ons beoordelingsformulier om half vier inleveren en er moest ook nog een stief kwartierke gefietst worden. Mijn metgezellin had nog een extra route in haar liefvallige hoofdje, dus we gingen via een omweg (Spaarndam en Velsbroek) via een laatste gruwelijke heuvel (sindsdien haat ik die plek) naar ons vertrouwde nest. Dat werd hollen. Op wankelende fietsbenen bekeken we de prachtige tuinen van onze eigen tuin vrienden. Mooi, verzorgd, fleurig, divers, vriendelijk, gelikt etc. etc. Gauw leverden we ons formulier in en ploften daarna nog even neer in de tuin van de familie Blommestein (of was het nu toch Bloemesteyn??).

Inmiddels waren de Bloemendalers en Haarlemmers ook op ons park gearriveerd en iedereen wachtte in spanning hoe de prijsuitreiking zou uitvallen. Zoals gezegd, over smaak valt niet te twisten, toch was iedereen blij, misschien is het niet nodig om eerste, tweede of derde te zijn, wie zal het weten. We hebben in ieder geval intens genoten, het was een verrukkelijke dag, wij danken Ad en Rein heel hartelijk voor hun initiatief en hopen dat ze nog een keer zo'n fietstocht willen organiseren. En oh ja, ik kwam gebroken thuis, zadelpijn, blaren, schrijnende plekken her en der. Leve de auto.

L. Nieland

Soms lijken bepaalde zaken die je waarneemt strijdig ofmisschien ook niet ?

In ieder geval roept het bij mij vraagtekens op.

Zo ook op dat typisch hollands druilig dagje in november toen wij besloten om er toch nog iets avontuurlijks van te maken door een bezoek te brengen aan Naturalis.

Vanuit het station in Leiden loop je in enkele minuten naar het prachtige natuurmuseum Naturalis. Het beschikt over een collectie van een tiental miljoen objecten met honderden fossielen die een indruk geven van de ontwikkeling van het leven op aarde. Je kan een route volgen maar ook gewoon nieuwsgierig rondswaaien.

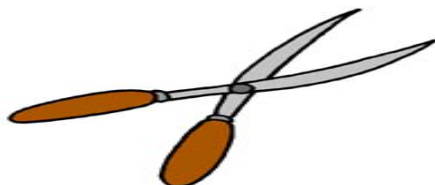
Al dwalende werd mijn aandacht geprikkeld door een kennis-expositie over de biotechnologie dat gezien vanuit onze tuinactiviteiten op Buytentwist wil zeggen "het veredelen van groente om ze aan te passen aan onze behoefte". Echter, het nadeel van het veredelen van groente door nieuwe verbeterde rassen is dat onze cultuurgewassen verdrongen worden. Toch zijn oude rassen het waard om te behouden. Ze bezitten soms nuttige eigenschappen, zoals het bestand zijn tegen ziekten en plagen. Oude rassen die het ook prima zouden doen op onze tuintjes zijn o.a. strengel- en bataviasla.

Een aantal maanden ervoor herinnerde ik mij een krantenartikel dat ging over de vondst door de Wageningen Universiteit van ziekmakende bacteriën salmonella en E.coli in sla-groente. Men had ontdekt dat dit het gevolg is van het gebruik van dierlijk mest bij de teelt van sla. Vervolgonderzoeken hebben in sommige slaplantjes duizend E.colicellen per gram aangetroffen hetgeen meer dan genoeg is om ziek te worden. Beide bacteriesoorten veroorzaken buikloop, koorts, spierpijn en kunnen riskant zijn voor kinderen en ouderen. De onderzoeksafdeling Biologische Landbouwsystemen van de Wageningen Universiteit sluit niet uit dat ook andere groenten die in de volle grond met dierlijk mest worden geteeld sporen van deze bacteriën vertoont.

Uit ander onderzoek blijkt dat "planten welig tierden op door zware metalen vervuilde grond". Wat is het geval ? Onderzoeken door de Vrije Universiteit Amsterdam heeft aangetoond dat sommige plantjes nikkel en cadmium opslaan in de bladeren en niet in de wortel. De plantjes hebben zelfs een mechanisme ontwikkeld dat voorkomt dat zware metalen schadelijk werk doen in de plantencel. Door genetische manipulatie hoopt men deze eigenschappen over te zetten naar grote snelgroeiende planten om dit te gebruiken voor grootschalige inzet tegen bodemvervuiling. Dit zou een uitkomst betekenen voor boeren en natuurbeheerders die gebaat zijn bij een schone bodem.

Mijn aanvankelijk enthousiasme om de komende winter een plan te maken om de moestuin het komend jaar geheel anders aan te pakken brengt nu toch wel enkele strijdige elementen met zich mee. Kies ik voor de biologische aanpak dan kies ik ook voor een dierlijke mesting en dit verhoogt de kans op darmklachten. Daarentegen zal de keus voor mooi uitzijende en een grotere opbrengst resulteren in een opeenstapeling van zware metalen in het lichaam. Ik ben er nog niet uit en schenk mijzelf maar een glas wijn in waarvan wetenschappelijk aangetoond is dat 2 glazen per dag goed is voor de bloedvaten. Proefondervindelijk weet ik dat bij meer dan 2 glazen per dag het onderscheidingsvermogen zodanig wordt afgezwakt dat men in het geheel geen problemen meer ziet en dustuinier ik nog maar even door op de gebruikelijke manier !

14 jaar Buytentwist-winkelier

Voor buitenstaanders is de meest bekende winkelier in de omgeving Appie Heijn maar voor leden van Buytentwist is dit Hans Stegeman. Hij is de afgelopen 14 jaar de man geweest waar je altijd terecht kon voor allerlei zaken die nodig zijn om een tuintje het aanzien van een echt volkstuintje te geven. Of het nu ging om een paar tonkinstokken, zakje aarde, werkhandschoenen of zomaar een advies, geen moeite was hem teveel om hiervoor even de winkel te openen. Maar zoals altijd is er een moment aan- gebroken dat het “nu welletjes is”, echter zoiets moet je langzaam afbouwen.

Het afgelopen jaar heeft Hans daarom de winkel samen met Leo van Noort tijdelijk in deeltijd bemand. Het zoeken naar een definitieve opvolger bleek na een praatje met z'n tuinbuurvrouw Henny Cobelens ineens veel dichterbij dan gedacht en een goed gesprek doet wonderen. Enfin, Henny is vanaf volgend jaar de nieuwe winkelmanager en de allereerste opening is het nieuwe jaar is op woensdag 17 januari. (zie achterin voor het assortiment en openingstijden).

Vanaf het moment dat ik ruim 4 jaar geleden als bestuursvertegenwoordiger met Hans kennis maakte, kon ik het direct goed met hem vinden. Mogelijk heeft dit voornamelijk te maken met zijn innemend karakter en vermogen om met iedereen makkelijk te kunnen omgaan (als het anders ligt Hans, dan hoor ik het nog wel!).

Voorlopig blijft Hans samen met Leo op de achtergrond aanwezig als vraagbaak voor Henny.

Gerard Siteur

*Het Bestuur nodigt u hierbij uit voor de nieuwjaarsreceptie
in het clubhuis*

op zaterdag 13 januari van 15:00 tot 17:00 uur.